

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii: Ion Vîlcov și Vera Macinskaia

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigoraș Olga împotriva Societății pe Acțiuni „Monolit” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului, încasarea penalității, încasarea prejudiciului moral și obligarea efectuării înscrierilor corecte în carnetul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 august 2012

constată

La 26 august 2011, Grigoraș Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Monolit”, cu privire la încasarea salariului, încasarea penalității, încasarea prejudiciului moral și obligarea efectuării înscrierilor corecte în carnetul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamanta Grigoraș Olga a indicat că, la 13 iulie 1981 a fost angajată în cadrul SA „Monolit” (fostul trust „Monolitstroi”) în calitate de inginer al grupului de proiectări și organizare a producerii. Pe parcursul a mai bine de 29 ani a muncit cinstit fără reproșuri, fiind distinsă cu titlul de „Veteran al SA „Monolit” după 20 ani de activitate.

Afirmă reclamanta că, prin ordinul nr. 245 din 09 iunie 2011 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în temeiul art. 86 alin. (1) li. g) din Codul Muncii al RM, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă.

Susține reclamanta că nu este de acord cu ordinul respectiv, deoarece a fost sancționată pe nedrept.

Indică faptul că, prin Ordinul nr. 131-c din 14 aprilie 2011, i-a fost aplicată sancțiunea „avertisment”; la 13 mai 2011 prin ordinele nr. 77 și nr. 80 i-au fost aplicate

sanctiunile disciplinare „mustrare” și „mustrare aspră”; iar la 06 iunie 2011 prin ordinul nr. 85 angajatorul i-a mai aplicat o sancțiune disciplinară sub formă de „mustrare aspră” fără a ține cont de explicațiile prezentate de ea.

Consideră reclamanta Grigoraș Olga că, Ordinul nr. 245 din 09 iunie 2011 al Directorului General Petru Burduja este ilegal, deoarece pentru aceeași abatere disciplinară din 06 iunie 2011 i-a aplicat și sancțiunea „mustrare aspră” și „concedierea”, astfel, privând-o de dreptul de a munci.

Mai indică reclamanta că în perioada mai 2010 - 09 iunie 2011 angajatorul unilateral a modificat condițiile esențiale ale contractului, micșorând salariul de la 4500 lei – la 2500 lei. Astfel, privând-o în această perioadă de suma de 12 986,84 lei.

De asemenea susține reclamanta că, carnetul de muncă nu i-a fost înmănat în ziua concedierii, ci tocmai la data de 19 iulie 2011, fiind reținut neîntemeiat 39 de zile.

Susține reclamanta că, în perioada de activitate 13 iunie 1981-09 iunie 2011 a fost transferată din funcția de inginer al grupului de proiectări și organizare a producerii în funcția de inginer în Secția de producere, fapt ce nu a fost fixat în carnetul de muncă. De asemenea a fost angajată la 13 iunie 1981 în aparatul trustului „Monolitstroï”, care ulterior a fost reorganizat sub diferite forme, însă nici acest fapt nu a fost indicat în carnetul de muncă, și respectiv consideră reclamanta că acest fapt îi va crea probleme la stabilirea pensiei.

Solicită reclamanta, restabilirea în funcția de inginer în Secția de producere a SA „Monolit” din data de 10 iunie 2011, cu anularea ordinului nr. 245 din 09 iunie 2011, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 23 645,22 lei, a salariului neachitat integral pe perioada de activitate conform recalculului în sumă de 12986,84 lei, penalitatea în sumă de 0,1 % de la suma neachitată în termen (10 iunie 2010-10 noiembrie 2011) în mărime de 4350,26 lei, salariul mediu pentru fiecare zi de reținere a carnetului de muncă în sumă de 5843,76 lei, paguba morală cauzată prin privarea de dreptul de a munci în sumă de 30 000 lei și corectarea înscrierilor în carnetul de muncă potrivit transferurilor efectuate pe parcursul activității și reorganizării SA „Monolit”, obligarea pârâtului să-i elibereze un alt carnet de muncă pe motiv că au fost făcute înscrieri eronate.

Ulterior, în ședințele instanței de fond reclamanta a mai înaintat și cerere de concretizare a cerințelor.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 august 2012 acțiunea înaintată de Grigoraș Olga a fost admisă parțial. S-a dispus restabilirea lui Grigoraș Olga în funcția de inginer în Secția de producere a SA „Monolit” din data de 10 iunie 2011 cu salariul de funcție 5600 lei cu aplicarea coeficientului pentru vechime în muncă 35% în total 7560 lei, cu anularea ordinului nr. 245 din 09 iunie 2011 ca fiind ilegal. S-a dispus încasarea de la SA „Monolit” în beneficiul lui Grigoraș Olga a:

- salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 10 iunie 2011-03 august 2012 în sumă de 104827,86 lei cu reținerile obligatorii conform prevederilor legislației în vigoare;
- salariului neachitat integral pe perioada de activitate de la 01 mai 2010-10 iunie 2011, conform recalculului – 30600 lei cu reținerile obligatorii conform prevederilor legislației în vigoare;
- penalitatea în sumă de 0,1% de la suma neachitată în termen pe perioada de la 10 iunie 2010 – 10 noiembrie 2011 în mărime de 10 539, 16 lei.

- paguba morală cauzată prin privarea de dreptul de a munci în sumă de 7560 lei.

De asemenea, SA „Monolit” a fost obligată de a efectua corect toate înscrierile în carnetul de muncă potrivit transferurilor efectuate pe parcursul activității și reorganizării SA „Monolit” (anterior). Pârâtul fiind obligat de a elibera reclamantei un alt carnet de muncă.

S-a încasat din contul SA „Monolit” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4605,81 lei. În rest, cerințele reclamantei fiind respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de SA „Monolit” și menținută hotărârea primei instanțe.

Invocând ilegalitatea acestei decizii, la 02 mai 2013 SA „Monolit” a declarat recurs, solicitând admiterea cererii, casarea parțială a hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cerințelor acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului, recurentul SA „Monolit” a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

De asemenea indică recurentul că, circumstanțele cauzei nu au fost studiate pe deplin de către instanțele de judecată, și ca urmare nu-și argumentează pe deplin concluziile emise prin hotărârile judecătorești.

Din materialele cauzei rezultă că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 17 decembrie 2013. Totodată instanța de recurs, i-a act de faptul că decizia recurată a fost primită de către recurent la 01 martie 2013. Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Monolit” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

La studierea materialelor cauzei s-a constatat cu certitudine faptul că, Grigoraș Olga a fost angajată la SA „Monolit” în calitate de inginer la data de 13 iulie 1981, fapt confirmat prin înscrierea din carnetul de muncă, având stagiul de muncă de 29 ani.

La 09 iunie 2011 directorul SA „Monolit” a emis Ordinul nr. 245 de concediere a d-nei Grigoraș Olga în baza art. 86 alin. (1) lit. g) Codul Muncii, adică desfacerea Contractului individual de Muncă din inițiativa angajatorului pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

Totodată, conform art. 206 alin.(4) Codul Muncii al RM, prevede că pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că Ordinul nr. 245 din 09 iunie 2011 este unul ilegal, din considerentul că la această dată Grigoraș Olga nu a comis nici o abatere disciplinară, respectiv acesteia fiindu-i aplicată sancțiunea „concediere” pentru aceleași abateri la care a mai fost sancționată pe parcursul anului.

Reieșind din circumstanțele elucidate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SA „Monolit”, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel, cărora instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC RM.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca

fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Monolit” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.1 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către SA „Monolit” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Vîlcov

Vera Macinskaia